

Izvirna jezikovna različica te strani [es](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Swipe to change

Izvrševanje sodnih odločb

Španija

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah na splošno pomeni, da mora tožnik, kadar kršitelj izvršljive odločbe (kot je pravnomočna sodba) ne upošteva prostovoljno, vložiti predlog za sodno izvršbo, da se zagotovi izvršitev navedene odločbe. Tožnik (upnik) torej za izterjavo dolga, katerega plačilo je bilo odrejeno tožencu, vendar ga ta ne plača, predlaga sodno izvršbo in doseže izterjavo, na primer z rubežem sredstev na dolžnikovih tekočih računih ali dolžnikovega premoženja, katerega izkupiček po prodaji na dražbi omogoča poplačilo zneska, dolgovanega upniku.

Izvršitev je del odgovora na pooblastilo iz španske ustave iz leta 1978, s katero je sodnikom in sodiščem podeljena naloga presojanja in izvrševanja svojih odločb (člena 117 in 118 ustave). Stranke v postopku so torej dolžne upoštevati sodbe in druge sodne odločbe ter sodelovati pri izvršitvi tega, kar je bilo odločeno. Naloga sodnika je zagotoviti, da so te zahteve ustrezno izpolnjene.

Izvršitev sodne odločbe pomeni ravnanje v skladu s tem, kar je odredilo sodišče, tj. izvršitev celotne pravice, ki jo je dosegla stranka, ki je uspela v postopku. To lahko vključuje zahtevo tožnika (v nadaljnjem besedilu: stranka, ki predlaga izvršbo) za povračilo določenega denarnega zneska, pravico zahtevati, naj se nekaj stori ali nečesa ne stori, ali zahtevo, naj se priznana pravica izpolni z vpisom v ustreznem javni register, odvisno od sklepa.

Izvršitev je lahko dokončna aličasna. V zadnjem primeru in v nekaterih okoliščinah se izvrši sodba, ki še ni pravnomočna, da se prepreči škoda za upnika v vmesnem obdobju (tj. med postopkovnimi fazami pritožbe zoper navedeno odločbo do izdaje pravnomožne sodbe) zaradi zamudnosti, ki je neločljivo povezana s postopkom (členi od 524 do 537 zakona o civilnem postopku (*Ley de Enjuiciamiento Civil*)).

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

V skladu s špansko zakonodajo so za izvršitev sodb pristojni sodniki in sodišča, pri čemer se upoštevajo zakoni in pravila o sodni pristojnosti (člen 117(3) španske ustave).

V skladu z ustavo je na podlagi zakona o civilnem postopku (zakon št. 1/2000 z dne 7. januarja 2000, BOE št. 7, 8. januar 2000, kakor je bil spremenjen), ki ureja izvršilni postopek v civilnih zadevah, sodnik pristojen za spremljanje pravnega izvajanja izvršilnega postopka (členi 545, 551 in 552 ter ustrezne določbe). Sodnik na podlagi strankinega predloga za izvršbo začne postopek s „splošnim sklepom o izvršbi“, ki ga izda po proučitvi izvršilnega naslova. Sodnik odloča tudi v primerih, ko toženec (v nadaljnjem besedilu: dolžnik po sodbi) ugovarja izvršbi in začne poseben postopek ugovora zoper izvršbo, ki je predstavljen spodaj.

Sodni registrarji (*Letrados de la Administración de Justicia*, ki so se prej imenovali *Secretarios judiciales* – sodni tajniki) so pristojni za določitev in sprejetje posebnih izvršilnih ukrepov (zahtevki za plačilo, rubež premoženja dolžnika po sodbi, zaseg sredstev na tekočih računih, plače itd.). Ko sodnik izda „splošni sklep o izvršbi“, sodni registrar spremlja izvršilni postopek in sprejme ustrezne odločitve, zoper katere se lahko v nekaterih primerih pri sodišču vložijo pritožbe.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

Na splošno je treba pridobiti pravnomožno sodbo ali sodno odločbo ali drug izvršilni naslov, ki dovoljuje izvršbo (obstajajo izjeme, v katerih odločba še ni pravnomožna, je pa izvršljiva, kot je začasna izvršitev izpodbijanih sodb, ki je dopustna v nekaterih okoliščinah).

V skladu z določbami člena 517 zakona o civilnem postopku, ki se nanaša na izvršilni postopek in izvršilne naslove, mora predlog za izvršbo temeljiti na pravnem naslovu, ki je izvršljiv. Izvršljivi so samo naslednji pravni naslovi:

pravnomožna sodba, arbitražne odločbe in dogovori, doseženi z mediacijo. Dogovori, doseženi z mediacijo, morajo biti notarsko overjeni v skladu z zakonom o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*);

sodne odločbe, s katerimi so odobreni ali potrjeni sodne poravnave in dogovori, doseženi v postopku, in ki so jim po potrebi priložene ustrezne izjave, da se dokaže njihova dejanska vsebina;

overjene javne listine, če so to prvi izvodi. Če so to drugi izvodi, morajo biti izdani na podlagi naloga sodišča in navajati osebo, ki bo oškodovana, ali povzročitelja škode, ali pa morajo biti izdani s soglasjem vseh strank;

komercialne pogodbe, ki so jih podpisali stranke in borzni posrednik, ki je član strokovnega združenja in jih je pregledal, če jim je priloženo potrdilo, s katerim navedeni borzni posrednik potrjuje, da se pogodba ujema z vpisi v njegovem registru in datumom vpisov;

zakonito izdani prinosniški ali imenski vrednostni papirji, ki predstavljajo zapadle obveznosti in prav tako zapadle kupone teh vrednostnih papirjev, če se kuponi ujemajo z vrednostnimi papirji in se vrednostni papirji vsekakor ujemajo s paragonskim blokom.

Protest zaradi ponaredka vrednostnega papirja v postopku primerjanja ne prepreči izdaje sklepa o izvršbi, če se papirji ujemajo, brez vpliva na poznejši ugovor zoper izvršbo, ki ga lahko vložijo dolžnik, ki trdi, da je vrednostni papir ponarejen;

veljavna potrdila, ki so jih izdali organi, odgovorni za registre, v zvezi z vrednostnimi papirji, ki jih predstavljajo vknjižbe, na katere se nanaša zakon o trgu z vrednostnimi papirji (*Ley del Mercado de Valores*), če jim je priložena kopija javne listine, ki predstavlja vrednostne papirje ali, kjer je to primerno, njihovo izdajo, kadar se taka listina zahteva z veljavno zakonodajo.

Potrdila iz predhodnega odstavka ne potečejo, ko je izvršba predlagana in odrejena;

sklep sodišča, s katerim je določen najvišji znesek, ki ga je mogoče zahtevati kot odškodnino, in ki se izda v okoliščinah, določenih z zakonom, v kazenskem postopku, ki se je začel zaradi dogodkov, kritih z obveznim zavarovanjem lastnika motornega vozila proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam; druge procesne odločbe in listine, ki so izvršljive na podlagi tega ali drugega zakona.

3.1 Postopek

Predlog za izvršbo je treba vložiti pri sodniku sodišča prve stopnje (*Tribunal de Primera Instancia*), ki je izdalo sodbo ali odločbo, ki jo je treba izvršiti. Če pa izvršilni naslov ni sodba, tj. če ne izhaja iz sodne odločbe ali odločbe, ki jo je izdal sodni registrar (kot v primeru notarsko overjenih javnih listin, ki so

izvršljive), se uporabljajo posebna pravila za določitev pristojnosti sodišča, odvisno od različnih povezav z zadevo. Najpogostejše merilo za določitev pristojnosti je stalno prebivališče toženca. Stranki, ki predlaga izvršbo, in dolžniku po sodbi mora svetovati odvetnik (*abogado*), zastopati pa ju mora procesni pooblaščenec (*procurador*), razen v primeru izvršitve odločb, izdanih v postopku, v katerem posredovanje navedenih pravnih strokovnjakov ni obvezno. V preostalem je postopek določen v členu 548 in naslednjih zakona o civilnem postopku. Opozoriti je treba, da se sklep o izvršbi izda samo na zahtevo ene od strank, ki se vloži v obliki predloga, kot je obravnavano v nadaljevanju. Ko je pri sodišču vložen predlog za izvršbo ter če so izpolnjena postopkovna pravila in zahteve, sodišče pripravi „splošni sklep o izvršbi“. Ko sodnik izda sklep, sodni registrar izda odredbo, ki vsebuje ustrezne posebne izvršilne ukrepe ter ukrepe izsleditve in preiskovanja v zvezi s premoženjem dolžnika po sodbi, ki se zdijo primerni za izvršbo.

Zgoraj navedeni sklep in odredba se skupaj s kopijo predloga za izvršbo hkrati vročita dolžniku po sodbi, ob tem pa se lahko sprejmejo nekateri ukrepi za preprečitev morebitne škode upniku.

Dolžnik po sodbi lahko ugovarja izvršbi iz posebnih razlogov, in sicer bodisi vsebinskih (npr. plačilo dolga) bodisi postopkovnih (npr. napake pri izvršbi), v skladu s členom 556 in naslednjimi zakona o civilnem postopku. V takem primeru se začne kontradiktorni postopek, v katerem se lahko proučijo dokazi in ki se konča z izdajo sklepa, s katerim je sklep o izvršbi potrjen ali v celoti ali delno razveljavljen. Zoper ta sklep se lahko vloži pritožba.

3.2 Glavni pogoji

Kot je bilo navedeno, mora izvršbo zahtevati ena od strank z vložitvijo predloga za izvršbo. Predlog za izvršbo mora vsebovati pravni naslov, na katerem temelji izvršba, navedbo izvršbe, ki se predlaga sodišču, zasegljivo premoženje dolžnika po sodbi, ukrepe izsleditve in preiskovanja za opredelitev dolžnikovega premoženja, osebo ali osebe, zoper katere je treba opraviti izvršbo, njihovo identifikacijo in njihove okoliščine. Če je izvršilni naslov odločba sodnega registrarja ali sodba ali odločba sodišča, pristojnega za izvršbo, je lahko predlog za izvršbo omejen na predlog za izdajo sklepa o izvršbi, v katerem je opredeljena sodba ali odločba, ki jo je treba izvršiti (člen 549 zakona o civilnem postopku). V drugih primerih je treba predlogu za izvršbo priložiti listine, na katerih temelji izvršba (člen 550 zakona o civilnem postopku). Če je predlog za izvršbo v skladu z zgoraj navedenimi zahtevami in če predloženi pravni naslov omogoča odreditev izvršbe, izvršbo odredi sodnik ali sodni registrar z odredbo, ki v primeru denarne izvršbe določi znesek, ki predstavlja glavni znesek izvršbe, ter začasni znesek za obresti in stroške, brez vpliva na njegovo poznejšo poravnavo in prilagoditev, ter vedno opredeli zadevne osebe in izvršilne ukrepe, ki jih je treba sprejeti.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Vsekakor in brez vpliva na spodaj navedeno premoženje, ki ga ni mogoče zarubiti, je treba vedno poudariti, da morajo biti izvršilni ukrepi sorazmerni z zneskom, za katerega je izvršba odobrena, tako da lahko sodišče, če so ukrepi pretirani, odredi njihovo zmanjšanje. Če so ukrepi nezadostni, lahko stranka, ki predlaga izvršbo, prav tako zaprosi za razširitev ali povečanje ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Če stranka, ki predlaga izvršbo, ne ve, kakšno premoženje ima v lasti dolžnik po sodbi, lahko zaprosi sodišče, naj opravi poizvedbe, ki jih izvede sodni registrar bodisi neposredno pri sodišču bodisi s predložitvijo zahtev pristojnim organom. Vendar obstajajo številne lestvice ali omejitve v zvezi z rubeži in zasegi plač, ki so navedene spodaj. Izvršba, ki izhaja iz sklepa o plačilu preživnine (določene bodisi v postopku za preživnino med sorodniki bodisi v družinskem postopku v zvezi s plačili preživnine za otroke), je izjema, ker se v takih primerih zakonske lestvice ne uporabljajo, ampak znesek, ki ga je mogoče zarubiti, določi sodišče.

V zvezi s premoženjem, ki ga ni mogoče zarubiti, je v členu 604 in naslednjih zakona o civilnem postopku navedeno naslednje (sklicevanja na sodnega tajnika je treba razumeti kot sklicevanja na sodnega registrarja).

Popolnoma nezarubljivo premoženje. V nobenih okoliščinah se ne sme zarubiti naslednje premoženje:

1. premoženje, ki je bilo razglašeno za neodtujljivo;
2. stranske pravice, ki jih ni mogoče odtujiti ločeno od glavne pravice;
3. premoženje, ki samo po sebi nima vrednosti;
4. premoženje, ki je z zakonsko določbo izrecno opredeljeno kot premoženje, ki ga ni mogoče zarubiti.

Nezarubljivo premoženje dolžnika po sodbi. Prav tako se ne sme zarubiti naslednje premoženje:

1. pohištvo in gospodinjiski predmeti ter oblačila, ki jih ni mogoče šteti za nepotrebne ter so last stranke, zoper katero se predlaga izvršba, in članov njene družine. Na splošno predmeti, kot so živila in kurivo, ter drugi predmeti, ki so po mnenju sodišča bistvenega pomena za dostojno življenje dolžnika po sodbi in njegovih vzdrževanih oseb;
2. knjige in instrumenti, ki jih dolžnik po sodbi potrebuje za opravljanje svojega poklica, umetniškega dela ali obrti, če njihova vrednost ni sorazmerna z zneskom zahtevanega dolga;
3. sakralni predmeti in predmeti, ki se uporabljajo pri izvajanju zakonito registriranih religij;
4. zneski, ki so z zakonom izrecno opredeljeni kot zneski, ki jih ni mogoče zarubiti;
5. premoženje in zneski, za katere je s pogodbami, ki jih je ratificirala Španija, opredeljeno, da jih ni mogoče zarubiti.

V zvezi z rubežem plač in pokojnin so v zakonu o civilnem postopku določeni naslednji varnostni ukrepi:

(1) Plača, pokojnina, nadomestilo ali enakovredno plačilo, ki ne presega zneska minimalne plače (ki jo vsako leto določi vlada), se ne sme zarubiti.

(2) Plače, nadomestila ali pokojnine, ki so višji od minimalne plače, se lahko zarubijo v skladu z naslednjo lestvico:

1. 30 % za prvi dodatni znesek do zneska, ki je enak dvakratniku minimalne plače;
2. 50 % za dodatni znesek do zneska, ki je enak trikratniku minimalne plače;
3. 60 % za dodatni znesek do zneska, ki je enak štirikratniku minimalne plače;
4. 75 % za dodatni znesek do zneska, ki je enak petkratniku minimalne plače;
5. 90 % za vsak znesek, ki presega zgornji znesek.

(3) Če stranka, zoper katero se predlaga izvršba, prejema več kot eno plačo, se vse plače seštejejo, znesek, ki se ne sme zarubiti, pa se odšteje samo enkrat. Prav tako se seštejejo tudi plače, pokojnine, nadomestila ali enakovredna plačila zakoncev, razen če imata zakonca ločeno premoženje, za kar je treba sodnemu tajniku predložiti dokaze.

(4) Če ima stranka, zoper katero se predlaga izvršba, vzdrževane osebe, lahko sodni tajnik za od 10 % do 15 % zniža deleže, določene v točkah 1, 2, 3 in 4 člena 607(2) zakona o civilnem postopku.

(5) Če so bili plače, pokojnine ali nadomestila obremenjeni s trajnimi ali začasnimi odtegljaji javne narave na podlagi davčne zakonodaje ali zakonodaje o socialni varnosti, se kot podlaga za določitev zneska, ki ga je treba zarubiti, uporabi neto znesek, ki ga dolžnik po sodbi prejme po teh odtegljajih.

(6) Zgornji odstavki tega člena se uporabljajo tudi za dohodke iz poklicnih in poslovnih dejavnosti samozaposlenih oseb.

(7) Zneski, zarubljeni v skladu s to določbo, se lahko prenesejo neposredno na račun, ki ga je predhodno navedla stranka, ki je predlagala izvršbo, če to odobri sodni tajnik, odgovoren za izvršbo.

V takem primeru morata oseba ali organ, ki izvaja rubež in nadaljnji prenos, in stranka, ki je predlagala izvršbo, sodnega tajnika vsake tri mesece obvestiti o poslanih oziroma prejetih zneskih, razen če stranka, zoper katero se predlaga izvršba, ugovarja, bodisi ker meni, da je dolg v celoti poplačan, zaradi česar se zaseg razveljavi, bodisi ker rubeži in prenosi niso bili izvedeni, kot je določil sodni tajnik.

Zoper sklep, ki ga je izdal sodni tajnik in ki dovoljuje neposredni prenos, se lahko pri sodišču vložijo neposredna revizija.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

V primeru nepremičnin ali drugega premoženja, ki ga je mogoče vpisati v register, lahko sodišče na zahtevo stranke, ki predlaga izvršbo, odredi preventivni zaznamek rubeža v ustreznem javnem registru (običajno v registru premoženja, ki je register za nepremičnine), da se zagotovi poznejša izvršba.

V drugih primerih se lahko odobrijo naslednje vrste ukrepov:

- denar: zaplemba;
- tekoči računi: nalog banki, da blokira račun;
- plače: nalog plačniku, da zadrži izplačilo;
- obresti, prihodki in dohodki: zadržanje s strani plačnika, prisilna uprava ali sodni depozit;
- vrednostni papirji in finančni instrumenti: zadržanje obresti pri viru, obvestilo regulatorju borze ali sekundarnega trga (če vrednostni papirji kotirajo na uradni borzi) ter obvestilo družbi izdajateljici;
- druge premočnine: zaplemba.

Poleg tega morajo za zagotovitev izvedbe izvršbe vse osebe ter javni in zasebni organi sodelovati v izvršilnih ukrepih (pod grožnjo denarne kazni ali celo obsodbe zaradi nespoštovanja sodišča, če ne bodo ravnali v skladu z navedeno zahtevo). To pomeni, da morajo predložiti informacije, ki se od njih zahtevajo, ali sprejeti zadevne jamstvene ukrepe ter sodišču izročiti vse dokumente in podatke, ki jih imajo, pri čemer veljajo samo tiste omejitve, ki izhajajo iz upoštevanja temeljnih pravic ali ki so v nekaterih primerih izrecno določene z zakonom.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Trajanje izvršilnih ukrepov ni določeno. Veljavni so, dokler ni izvršba v celoti izvedena. V zvezi s temi ukrepi mora stranka, ki predlaga izvršbo, v vsakem primeru predlagati ustrezno izvršbo. Na primer, pri rubežu premočnine ali nepremičnine se bo zahtevala dražba. Plačilo stranki, ki je predlagala izvršbo, bo izvedeno z denarjem, pridobljenim z dražbo. V drugih primerih, na primer kadar sklep vključuje izročitev premoženja stranki, ki je predlagala izvršbo (kot je prisilna izselitev zaradi neplačevanja najemnine), bodo izvršilni ukrepi zajemali vrnitev premoženja v posest stranki, ki je predlagala izvršbo, po prisilni izselitvi najemnika, ki je kršil pogodbo.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Pritožba zoper sklep, s katerim je odobrena izvršba, ni mogoča. Vendar lahko dolжник po sodbi ugovarja izvršbi, potem ko je bil uradno obveščen o njej. V takem primeru se izvede zgoraj navedeni postopek ugovora. Ugovor lahko temelji na vsebinskih razlogih ali formalnih napakah. Ti razlogi za ugovor se razlikujejo glede na pravni naslov, ki ga je treba izvršiti (kot je določeno v členu 556 in naslednjih zakona o civilnem postopku, odvisno od tega, ali so to procesna odločba sodnika ali sodnega registrarja, arbitražna odločba ali dogovor, dosežen z mediacijo, sklep o najvišji kazni, izdan v kazenskem postopku v zvezi s prometno nesrečo, pravni naslovi iz točk 4, 5, 6 in 7 člena 517 zakona o civilnem postopku ter druge izvršljive listine iz točke 9 člena 517(2)). Ugovor zaradi previsokega zahtevka in ugovor zaradi formalnih napak sta urejena v členu 558 oziroma členu 559 zakona o civilnem postopku. Opozoriti je treba, da lahko sodišče nekatere od teh razlogov uveljavlja po uradni dolžnosti (če sodišče ugotovi, da je katera od določb v sklepu o izvršbi, ki vključuje javne listine, pravne naslove ali potrdila, morda nepoštena, mora ukrepati po uradni dolžnosti, tako da o zadevi zasliši stranke in nato izda sklep). Stranke se lahko pritožijo zoper sklep, s katerim sodišče prve stopnje odloči o razlogih za ugovor. Pritožbo obravnava deželno sodišče (*Audiencia provincial*).

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Izvršilni ukrep lahko poteče. Izvršilni ukrep, ki temelji na sodbi ali sodni odločbi, odločbi sodnega registrarja, s katero sta potrjena poravnava ali dogovor, dosežena med postopkom, ali arbitražni odločbi ali dogovoru, doseženem z mediacijo, poteče, če ustrezeni predlog za izvršbo ni vložil v petih letih od pravnomočnosti sodbe ali odločbe (člen 518 zakona o civilnem postopku).

Pred začetkom izvršitve procesnih odločb (sodnika ali sodnega registrarja) ali arbitražnih odločb ali dogovorov, doseženih z mediacijo, obstaja tudi čakalno obdobje, katerega namen je tožencu dati čas, da prostovoljno izpolni sklep, osebno, ki je uspela v postopku, pa ni treba predlagati izvršbe. Izvršba procesnih ali arbitražnih odločb ali dogovorov, doseženih z mediacijo, se torej ne odredi prej kot dvajset dni po datumu, ko sodba postane pravnomočna ali ko je bil dolжник po sodbi uradno obveščen o odločitvi o odobritvi dogovora ali podpisu dogovora (člen 548 zakona o civilnem postopku). To čakalno obdobje je namenjeno spodbujanju tožencev k prostovoljnemu upoštevanju odločitev.

Kot je pojasnjeno zgoraj v točki 4.1, je za zaščito dolžnika z zakonom o civilnem postopku določeno, da določenega premoženja ni mogoče zarubiti, prav tako so določene sorazmerne količinske omejitve za rubeže plač, nadomestil ali pokojnin.

Pri dražbah premoženja so za prodajo premoženja najboljšemu ponudniku določeni minimalni zneski, ki so sorazmerni z ocenjeno vrednostjo premoženja ali zneska dolga. Te omejitve za zaščito dolžnika so višje, če je na dražbo dano dolžnikovo običajno prebivališče (člena 670 in 671 zakona o civilnem postopku). V zakonu o civilnem postopku je navedeno tudi, da se izvršba v zvezi z dolgovanimi obrestmi na glavnico in postopkovnimi stroški praviloma ne sme izvesti za znesek, ki presega 30 % glavnice (člen 575 zakona o civilnem postopku).

Kadar izvršba poteka zoper običajno prebivališče, stroški, ki se lahko zahtevajo od dolžnika po sodbi, ne smejo presežati 5 % zneska, ki se zahteva v predlogu za izvršbo (člen 575 zakona o civilnem postopku).

Pri uresnitvi hipoteke in dolžnikih, ki so v še posebno ranljivem socialnem in finančnem položaju, se prisilna izselitev iz običajnega prebivališča odloži. V skladu s členi od 55 do 57 zakona o insolventnosti (*Ley Concursal*) individualne izvršbe zoper gospodarske družbe, ki so razglasile stečaj, niso mogoče, ker je v zvezi z izvršbo zoper insolventno stranko izključno pristojen sodnik, ki odloča v stečajnem postopku. Namen tega je preprečiti, da bi bili nekateri upniki obravnavani ugodneje od drugih.

Zadnja posodobitev: 03/08/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.